z Onſcia ſecreti ſapiēs ioſephia ſupni
c Queſtio me pulſat pluris/ſolue ꝑcoꝛ
Queſtio p̄cipua/terrꝫ ſi v̄go viatrix
Vndiqꝫ ꝑfecta plus gabriele fuit
Affirmatiuā pietas materna videt̃
Ponere/nāqꝫ deus ſolus eam ſuperat
Oppoſitū ꝓbat ignorantia paſſibilitaſqꝫ
Matris/cui nec erat viſio clara dei
Et docet hāc gabriel trepidā ſolat̃ an ip̄m
Perdidit ignara per triduum puerum
Quid qꝫ ⁊ ipſius aīam ꝑtranſijt aſper
Morte ieſu gladius/vaticinante ſene.
Scire tuū nō ē rūdit ſacra ſophia
Oīa myſteria. Qualiacunqꝫ dabo
Virgine matre fuit v̄tꝰ habitus ſtatus ipſi
Tunc ſtatus in terris q̄ꝫ gabriele minoꝛ
Virtus ac habitus q̄s gratia deſtinat illi
Gratificans matrē celſius arce locans
Attn̄ ĩcludūt ſcrupulos p̄dicta fatemur
Difficiles/tibi ſunt iſta notanda prius
Eſt naturalis ē carnaliſqꝫ voluntas
Tercia ſit duplex que ratione viget
Hanc abſolutam dic ⁊ ſub conditione
Seu deſiderio format eam pietas
Prima duplex et ſe nunq̄ꝫ peccare valebit
Cui tamen interpres eſſe ſolet ratio
Abſoluta deo ſemꝑ conformis oportet
Sit ratio/pietas nulla repugnat ei
Conditio ſaluat ſe ſupponēs rationi
Velleqꝫ diuino ſic ieſus edocuit
Porro qui neſcit nō ē ideo vicioſus
Si non ignoti debeat eſſe ſcius
Oīa que nouit dn̄s res nulla creata
Scire valet/multis pena nec ē vicium
Purgāt illuſtrāt mō ꝑficiūtqꝫ hierarche
Maiores imos nulla tamen macula ē
Miſſus ab excelſ̃ actꝰ afferre hierarchos
Sic fuerit cordi virgineo gabriel
Rurſus multoꝝ virgo ſi neſcia merens
Quid mirum? triſtis filius eius erat
Riſticiā dat ars res aduerſata volēti
t Qualiter h̄ potuit eſſe volēte deo
Hoc pietas potuit ſe ſaluās ꝯditiōe
Appoſita/de qua multa loquēda forent
Eſt de noticijs diſtinctio plurima quandā
Experimentalē iungimus ad reliquas
Proficiens in ea chriſtus
¶Tantundē repertū ē de carminibꝫ his lug
duni in conuentu celeſtinorum

Centilogiū eius de

meditatione crucis. cuius pars magna ha/
bet̃ inter carmina ſuꝑ Magnificat.

Xaltauit aīs hūiles o v̄go beata
e Mōi quā dn̄aꝫ mag̃ potēs ſtatuit T
Cur? qꝛ reſpexit hūilē deꝰ vt tuꝰ eēt
Filius/⁊ matris ſubditus imperio
Gloria ſuſcepit humilē. ſublimioꝛ et hoc
Ipſa nouiſſima fis/primioꝛqꝫ deo
Nāqꝫ nouiſſimus ⁊ abiectioꝛ eſſe viroꝝ
In cruce ſuſpenſus/eſſe ieſus voluit
Propter qđ deus exaltauit eū/ſibi nomē
Tale dedit/nomen omne quod exuperat
Sta mō collige te mea mēs hic corrue toto
Prona ſinu/ſignū ſtringe ſalutiferum
Tolle iugū crucis h̄/a q̄ diuellere nullus
Preualeat caſus/dic crucifixe ieſu
Faſciculꝰ mirrhe mihi dilectus meus/inter
Vbera ꝯſtringet ſe mea/ſuauis amoꝛ
Oſcula det labijs vngat trahat afflet odorē
Intus/⁊ in cellas ducat aromaticas
Amēs q̄ rapis/mea mēs q̄ digna flagellis
Oſcula vis/cuius terra tremit tuitu
Arce ꝑcoꝛ rapit en pietas īſpecta ſup̄
p Que maieſtatē n̄ ſinit/vt verear (mā
Brachia diſtēdit/vultū decliat/aptū
Per latus oſtendit ſe coꝛ amore mei
Frigidꝰ ingratus meus eēt amoꝛ/ꝑ amorē
Si talē minime flexus amaret eum
Maieſtas fateoꝛ retrahit ſi conſpiciat̃
Carne tegit ſeſe/ſola patet pietas
O pietas q̄ nec colaphos nec ſputa flagella
Clauos nec mortem reſpuit ecce crucis
Iā nec amore mei lāguet neqꝫ vulnera ſētit
Mortuus in dura ſed cruce pendet adhuc.
Mortuꝰ amplexu ſe quō ſubtrahet/aude
Mens pia/coniungi cum pietate ſua
Os dare q̄d refugis? cur nō ī amore liq̄ſcens
Tota fluis? cur nō crux madet ex lachrimiſ
Ip̄m forte tenet flētis gremiū genitricis
De cruce depoſitum flens ſibi compatere
Saxea mēſ nimis ē adamāteqꝫ durioꝛ atro
Talia que ſpectās mollioꝛ eſſe nequit
Ange ieſu virga totiens crucis vt la
t chrimarum
De cordis ſilice largioꝛ vnda fluat
Marmore frigidius o coꝛ qđ tātus amoꝝ
Non rogus accendit/ſtaſqꝫ gelu rigidum
Flāmulis ſaltē ſcintillis te ingerere coꝛ
Que crucis ex omni parte vides ſaliunt.
Incipe ꝑcutere p̄miſqꝫ nouiſſima iunge
Singula que patit̃ virgo ieſuſqꝫ nota
Vna tibi poterit ſcintilla/niſi reprobus ſis
Ignem de lignis/crede crucis parere
Adijce ſarmenta vicioꝝ/que reſecabis
Iunge/quaſi ligna plurima dona dei

Lucaꝫ cuius adeſt celebris lux/ꝑlege lucas
Trinis cum ſocijs geſta crucis reſerant
O luca felix qui viuendo ſtuduiſti
Morte crucis corpus mortificare tuum
Crux petruꝫ reuehit ad celos ⁊ cruce frater
Tu ſuus andrea letus alacris obis
Stigmata frãciſci ſeraphĩ ſub imagĩe fixit
Ut mors fortis amor/flãmeus ac penetrãs
    U bonauentura crucis hoc ſuccen
t   ſus amore
    Qđ fuerꝭ nomẽ/⁊ tua ſcꝑta docent.
Indicat h̄ picta tumulo ꝓpria crucꝭ arbor
Lugduni qualem plurimũ orbis habet
Eius ad exẽplũ ſtrictim crucꝭ acta repone
Que videas oculis/corde vel ore legas.
Nidulꝰ eſto tuus crux tutus/pulcer/amenꝰ
Intra quem foueas pulliculos operum
Xp̄s obũbrabit ſub pẽniſ/pruma nec ardor
Nec poterit miluus ẽẽ ſathan nocuus
Adde ꝙ ex omni regionis parte ſubibit
Flans pius affectus flamine carmẽ agens.
Carmẽ ab interno cordis reſonare docebit
Gãma nouũ/punctis qđ crucis inſerit
Cantica delectant ſi talia lector abunde
Sub duplici lingua comperies alibi
Crux ẽ actiuis/crux theoricis ſpeculãda
Sorte nõ equali/nec oculis paribus
Marthã ſollicitã ꝑs circa plurima turbat
Dum pro parte ſua ſola maria ſedet
    Ippi ſũt oculi lye/claro ſed ocello
l   Rachel amicicior cernere diua põt.
    Uiuat ꝑte ſua q̃uis ↄtẽta ſororũ
Alternare vices/gratia ni dederit
Gratia qđ nõ dat nemo feliciter audet
Gratia rara nimis mente vacare deo
Corpore veſtiuit ideo ſe xp̄s/vt eẽt
Ad diuina tibi dux/via/ſcala/ſtatus
Corde tenẽs xp̄m/ꝑ ſenſus carnis habere
Tecũ crede deũ/quod ſatis ad meritũ
Theoricos humilis/q̃s nõ daꝛ hic imitari
Collaudes/⁊ erunt ꝑmia certa tibi
Stringe crucꝭ malũ/ſi non potes alta tueri
Ad patriam ducet te ratis eccleſie
Sit theoria crucis inſpectio crebra
Sufficit en ſanguis pulliculis aquile
Dũ crucꝭ accubitu rex ẽ/tua nardus odorẽ
Spirat/ſi fuerit plantula parua calens
Impoſitas laudes ꝑius et deuotius imple
Precipuum ratio vult opus eẽ dei
    Ecclĩe vocẽ loq̃ris q̄ fortior ẽ/vim
e   Neſcio quã dat ei q̄ regit eccleſiam.
    Pſallas attẽte/ſapiẽꝛ pſallere iuſſꝰ
Poſt intende tuis/vel meditando ſile

Affectus ſi quãdo pios deuotio guſtat
Ruminet/vt dũ vult mandet eos notulis
Nobiliora nimis ſacre ſunt vaſcula mẽſe
Sed guſtata fauis mella placent ꝓprijs
Suſpectꝰ ſapor ẽ/quẽ nõ ꝓfert crucꝭ arbor
Ortus ⁊ ille ſacer a froneſi riguus
Gratia certa crucis ẽ/qñ repẽte cor vno
Mutaꝛ viſu/moxq̄ nouus fit homo
Anxius ẽ aliq̄s curis ſtimulatus amaris
Crux animũ ſubeat/ſoluiꝛ omne malum
Erigit ad ſpem/lugentẽ ſolaꝛ/⁊ atre
Diſparent tenebre/vis inimica fugit
Effugat a ſe triſticiã mens leta maloꝝ
Jam meminit/que ſe preterijſſe videt
Peccatis deus indulſit qꝛ penitet/ergo
Sobria letaꝛ iure dolore ſuo
    Os hꝫ vt fedis ĩ amoribꝫ illaq̃ati
m   Crebro voluptateſ ꝑteritas recolũt
    Hic locꝰ ẽ/h̄ xp̄s adeſt/modꝰ ille io/
Dũ deſiderijs ꝑfruor ipſe meis (coſis
Dona crucꝭ plꝰ verꝰ amor ſuſcepta recenſet
Gratus amatus ſe quo magis afficiat
Hic locus/iſta dies/fuit hec oratio talis
Gratia qñ modis ſe dedit in varijs
Ergo ꝑcipue ſatagas ſemꝑ memorari
Suaues affectus quos tibi crux peperit
Affice magnete ferrũ ſpectare videbis
Uſq̄ polum/tua ſit mens ita fixa cruci
Mens affecta fide xp̄o ſe dirigit/⁊ ſpes
Erigit/amplexũ porrigit verus amor
Tunc froneſis reficit/pax dicit ſufficit/vnit
Gloria/ꝑficiens ꝑficiendo cadens
Caſus ⁊ occaſus felix/qꝛ ſemꝑ in ortu
Permanet/⁊ mira fit nouitate placens
Uiſio non tedet/recreatq̄ fruitio viſi
Eſurit ⁊ ſatur ẽ ſemꝑ edens qđ habet
    Ilige tota mẽte deũ ꝓ te patientem
d   Atq̄ redẽptoris ĩmemor eẽ caue
    Dilige toto corde pio puroq̄/nec
Errorum nebulis obtenebrare ſine (vllis
Dilige tota ſic anima/ſpõtaneus vltro
Quod facias hilaris/que iubet ipſe deus
Fortiter ergo deũ ſapiẽter ſuauiterq̄ omni
Dilige virtute/viribus omnimodis
Sit tior vt dño ſit honorq̄ deo ſit amatꝰ
Ut tuus ẽ totiens ſe vocat eſſe tuum
Ditius eẽ nihil poterit/quis ditior heres
Quã cui de ſummo dicere fas meus ẽ
Interiores ſe iungunt ſenſus deitati
Obiectum deitas cuiq̄ fit vt ꝓprium
Lux oculꝭ ſplẽdet quã nõ locꝰ accipit vſq̄
Attamen in nullo deficit ipſa loco
Dulciſone reſonat ſine tp̄e/ſpirat odorẽ

Aere qui nullo flabilis inſerit
Ac ꝓprie cibus hic reficit qui veſcit illo
Eſuriet nunq̃/non iterum ſitiet
Exeat i amplexu caſto ꝑbetq̃ frui ſe
b A quo diuellunt tedia nulla ſui
Intꝑres clauſos apit ſenſus vice li
Expedit vt vires iuſſa paterna ſequi (gue
Suaue iugū mitꝫ hūiliſq̃ ihs tibi fecit
Eſſe crucem/poſt ſe quotidie fer eam.
Morſib⁹ horreſcis perimi ſerpentis iniqui
Hunc ligno fixum reſpice/tutus eris
Deuius eſſe times variarū ambage viarum
Crux iter oſtendit/ducit ⁊ ad patriam
Pinge thau frontē/ne te gladi⁹ iugulabit
Hac cruce ſignatus ciuis erit ſuperum
Bella fremunt/ꝑfer certi vexilla triūphi
Viſis hoſtis eis protinus effugiat
Demonis ars et mille modis ꝟſutia tēptat
Pinge crucem veluti fumus inanis abit
Celica lux veluti iocunda ſerena micaret
Mentē tranquilla pace frui tribuit
Anthoniū talis auguſtinūq̃ beauit
Lux/⁊ q̃s plures deſup irradians
Ruct⁹ honore fuit adā tali q̄ ab arce
f Mētis/in eterna ꝓmitus reſpiceret
Mole mō ꝓmit/⁊ carcere carnis op
Corꝑis aſſenſu querere vera prius (tet
Sacra repſentat ſup omnia hoſtis ſenſus
Signa vel obiecta myſtica dona crucis
Eſt foris/ē intus virtutū regula/libro
Chriſti pendentis ſanguine ſcripta ſuo
Eſt mod⁹ hic oīs diuin⁹ ſcriptus amoris
Cartam non aliam quere neceſſariam
Ceſſes iā petere ſpōſo pia mens ab amico
Paſcit vbi vel vbi meridie recubet
Ecce crucē cerne/neq̃ ſic vaga poſt alienos
Cuſtodes pecorū. nec malus error agat
Edos deſpiciat fedos/fictoſq̃ ſodales
Dic xpo paſtor tu mihi ſolus eris
Finis legis amor xpi de corde ſereno
Dum bn̄ ꝯſcia mens/dū neq̃ ficta fides
Xp̄s hō deus ē/hūc ergo time ſua ſeruans
Iuſſa pio corde/fac ita ſaluus eris
¶ Finit editum ꝑ cancellarium in die beati
Luce. Anno dn̄i. M.cccc.xxviij. lugduni

Carminū ſuorū honeſta defenſio decantata lugduni vix. xij. dies ante vite conſummationem

Idit liuor edax vt mea carmina
D v Deſperit/nitida veſte carent/ait
Nec pulcris facies picta coloribus
Vox eſt rauca ſonans parum
Ornatus varios ſi meretricula
Nil virtutis habens nec ſolidum bonum
Querit/quis ſtupor ē? ſat ſibi ſi placet
Fallax/alliciens porcos
Fucatos oculos hec ſtibio gerit
Comit ceſariem/lubrica conſpici
Aſſueſcit placidis blanda/procax/vaga
Quos proſtituit enecat
Aſt matrona grauis/caſta/pudicaq̃
Cui natiuus adeſt color/⁊ decus
Ut proſit ſatagit ſeria moribus
Sponſo quod placeat ſtudet
Totam compoſuit cincta modeſtia
Cultū net propriū nent famule ſimul
Linum lanas ve non petit extra
Sollers artifica manu
Non nequā petulās/ſubdola/fractaq̃
Vox/ſed ſuaue ſonat cui rigidus tonus
Viuax et oculis celica lux micat
Sancta prole beatior
Frugi menſa ſibi/ſplendida/ſobria
In qua pſalterio rex dauid inſonat
Hymnos imparib⁹ quos numeris ligat
Metris carmen amicius
Carmen tale cano ſit procul ethnica
Mēdax muſa ſtrepat his quib⁹ ē venus
Aut mars delicie/vanaq̃ numina
Noſter ſolus amor ieſus. Ieſus

Anagogicū de verbo ⁊ hymno glorie doctoris cōſolatorij magiſtri Iohannis de Gerſon Cancellarij pariſienſis Lugduni editum.

Loria in excelſis deo patri ⁊ fi A
lio ⁊ ſpūiſancto. Nihil eīn pōt
g aptius ꝓferri volētib⁹ nobis d̄
ꝟbo ⁊ hymno glorie ſermonē
myſticū vel anagogicū facere ī
noīe patris ⁊ filij ⁊ ſpūſſcti. Et q: ſapia mit
tit ancillas ſuas vocare ad arcē quā diuin⁹
Dionyſius vocat myſticoꝝ eloq̄orū ſupin-
cognitū. ſupſplēdentē ⁊ ſubtiliſſimū ꝟticē.
Incipiamus velut ab infima ſapiētie ancil
la, q̄ ē grāmatica/ꝓſupponentes ex ea/q̄ ſcḋm
nois interpratione gloria ē quaſi clara. ſ. cū
laude vel honore noticia. Eſt aūt honor ex-
hibitio reuerētie ī ſignū ꝟtutis. ſoli aūt deo
honor ⁊ ꝟtus. Preſupponam⁹ inſup ab ea-
dē ancilla ſapiētie vocātꝫ ad arcē. q̄ tres ſūt
grad⁹ noticie glīoſi dei. vicꝫ poſitiu⁹. ꝯpati-
uus ⁊ ſuplatiu⁹. Et hoc aliter ⁊ alit ſcḋm du-
plicē ſtatū. quorū vn⁹ ē viatorū. Alius ꝯpre
henſoꝝ. put infra patebit deducēdo/put in